

A pensionis. ultra id quod comierit in principio.
B Eulogie. i. in signu predicationis quam fecit tempore consecrationis.
C Debeat. obiterata consuetudine alioz monasteriorum ut ex d. censuram. et. x. q. iii. nec numerus. in si. ex t. capitulo patrum quod monasteria non sunt permanentes excepto a legge diocesana. tenetur enim ad eulogias sic hic dicitur. Item tenetur ad procuratorem quod debet ratione visitationis. ut ex de prescripto. cum ex officio. Item si aliquid ex consuetudine debent. ut h. c. primo.

S Eruicium. vñ. qd ad t. t. p. et tñ vix fuerunt. xxv. anni a tempore gregorii. usque ad tps urbani. g. consuetudo inducit annas prescriptiones nam et bat iurisdictionem. dat etiam privilegium. ut no. ix. q. iii. questio. in si. et dat ius eligendi. ex d. consue. cu. dilectus. i. si. et inducit fuitutem. ff. de aq. plu. ar. l. i. s. vi. et. l. i. s. i. et. ff. omu. pre dio. venditor. et consuetudo obligat sic ius scriptum. xi. di. ecclesiastica. et. q. aliquid ex tpe p. fumatur debitum fuit. ar. multa. ff. de vñ. cum de rem. et. l. q. semiss. et. l. cu. quidam. s. i. et. C. de fiduciis. liber. l. i. ar. contra ista. ex de consue. c. i. et ex de cen. scientes. et. c. puenit. et. i. q. i. nullum. et. x. q. iii. q. agnouimus. et. ff. de ope. lib. l. operis. et. C. de pacto. l. si certis. et ex de ea pos. cu. eccl. Item q. ex curfu tps nulla oris obligatio cu. nec tollat tpe. ut. ff. de acto. et. obli. obligacionem. s. via r. varijs modis de hac mateia diversit. sed omissis illis dico q. nunc ex consuetudine sol. la licet esset prescripta aliquod ius sit q. situm. n. forte esset tanta cuius memoria non esset. ut. ff. de aqua coti. s. iure. q. ductus aque. et. ff. de aq. plu. ar. l. i. s. vi. s. folium. comodum. et ius possessorum. quatuor est ex consuetudine possessorum nichil tenetur de iure suo. probabit esse interbum. vñ quadiu

reliquiae sunt per fidelium oblationes intrauerit medietatem quidem ipsum monasterium habeat. medietas autem episcopo offeratur. Contra quam ducentorum marius presbiter sive scientie sive nesciente episcopo monachis ipsis vel presbitero qui ex eis est vim dicitur multisse et frequentes molestias generare. ita ut memoratum presbitem procederit et missas eum facere nullo modo permittat dices ut quasi presbiter non mente aliquod statuere debeat. sed igitur omnia diligenter te examinare uolumus. et si apud te euidenti ratione constiterit. quod tpe quo dedicatum est ipsum monasterium conditiones superius posite conuererint seruari eas ex nostra auctoritate precipimus. nec aliquid amplius exinde ab aliquo exigatur. Si vero nul tale constiterit mediante te quid ipsi episcopo nomine eulogie offerri debeat inter ipsos monachos et presbiterum volumus diffiniri. Salvo tñ eo ut presbiter gaudentius quemiam monachus est missas in monasterio suo sicut consuevit facere a nullo viterius debeat prohiberi.

C Ita urbanus papa. ii. Consuetudine episcopis monasteria exhibant.

S Eruicium qd monasteria auctoritate ecclesie a tempore gregorij. vii. usque ad hoc tps fecerunt et nos concedimus. Canonica vero iura quibus monasteria subiecta non sunt finodales exactiores intelliguntur. Non enim cogendus est abbas sicut in turonomico ocilio statuitur ad finem dum ire nisi aliqua rationabilis causa existat. Sunt etiam quedam fuitutis officia ut angarie operum crebre receptones annue exactiones multationes peccantium a quibus omnibus monasteria libera sunt.

Incipit causa decimanona.

est de hoc questione an talis prescriptio sit debita semper erit possessori in possessione. ut. xvi. q. iii. nolumus. extra ut licet. pen. a memoria. et. ff. d. qua coti. l. penul. et. s. verum est cu. allegar. consuetudinem et non causam. causa enim allegata et consuetudine probata debita presumitur atque ut non admittatur probatio in contrario. et sim hoc nulla est differentia inter consuetudinem prescriptam et prescriptonem. quodam tñ haec assignat differentiam inter

Vo. clerici ad monasterium transire volunt utque licentia ab episcopo suo petit. unus relata propria ecclesia eo inuito. alio dimissa regulari canonicam cenobio se stulit. Primo quod si episcopus debeat promittit ut relata propria ecclesia monasterium ingrediatur. Secundo quod si episcopus debeat licentia noluerit an eo iusto monasterium possit adire. Tercio si regis ipso regulares canonicos fuisse utrum procedendum esset eis monasterii ingressus.

Q uod episcopus **O I** licentiam clericis adeundi monasterium dare debeat in toletano concilio precipit in quo ita statutum legitur.

No debet negari ingressus clericis

Q ui monachorum positionem appetit **O II** Clerici qui monachorum positionem appetunt quod meliorem vitam sequi cupiunt. liberos eis ab episcopo in monasteriis largiri oportet ingressus.

T ruit vero episcopus **O III** clericum eius a nullo esse subscriptum appetit quod melioris vita sequi cupiunt. liberos eis ab episcopo in monasteriis largiri oportet ingressus.

R lienum clericum eius suscipiat **O IV** clericum inuito episcopo ipsius nemini suscipiat. Sed subaudiendus est nisi ad positionem melioris vite transire voluerit. tunc enim liberum est illi etiam episcopo contradicente monasterium ingredi. Unde urbanus proprie capitulo sancti rufi. Qui monachorum positionem appetit etiam iusto episcopo est re-

D ve sunt inquit leges cipriodus una publica altera priuata. Publica lex est que a sanctis patribus scriptis est confirmata. ut est lex canonum quodam propter transgressiones est tradita. verbi gratia. Decretum est in canonibus clericum non debere de suo episcopatu ad aliud transire sine commendatione litteris sui episcopi. quod propter criminosos constitutum est. ne videlicet in famem ab aliquo episcopo suscipiat personae solebant enim officia sua cum non poterant in suo episcopatu in alio

consuetudinem prescriptam et prescriptoz quod alia prescriptoz non admittitur. probatur licet ea prescriptam bñ ut se probetur indebita licet allegetur debitu prescripta. ut. C. d. agricola. et. c. litibus. t. t. creto prescriptoz allegandam quod consuetudinem prescriptam. q. ad. probandum consuetudinem multa regunt ut dixi. s. d. viii. frustaria. et. s. vera fuit quod consuetudo semper tueretur possessorum. donec probetur otarii non vi vel clam vel pecunio possederit. tunc enim ille quod debet sua auctoritate pro negare. x. q. iii. q. agnoscimus. Jo. quicquid dicat. Jo. ego credo quod ex consuetudine prescripta spatio. xl. annorum. et bona fide ius et possesso acquiratur. ut ex d. consue. c. vi. in si. et. ff. de leg. diuina. b. Questio. i. **Q** uod episcopus. d. bitato barum trium questionum ab eodem fonte procedit. vnde una solutio ne terminantur. b. dicit quod clericus secularis mutantem episcopo possit transire ad monasterium. ut. s. e. i. t. s. e. q. iii. c. i. et. c. sta tuim. s. ei. op. mio corrigit. ex d. regul. et. transire. ad relig. licet. vbi habet quod qualiter transire ad artiori religionem. petita tñ licentia licet non obteta. s. ad parre religiosum. nemo potest transire. ut ex de regule. sane.

Alerici meliorem. hoc est causa sufficiens quia de minori ad maiori
transcendū ē. p̄cīt dī. legim⁹ m̄ fī. h̄ nō ad parē. vt ex te reg. sa-
ne. et tñ dic caplin. sic viue i monasterio. vt cleric⁹ esse merearis. xvi
Alieni clericū. mo nec eē laicū alienū. vt Q. ii. q. i. sic viue
dignitatē in alio ep̄atu sine licentia huius ep̄i nō p̄t eu recipere. vt. lxx/
vi. dī. c. vi. et. lx/
ij. dī. līas. et. lxx/
xv. dī. archidiacono

Quoniam.
Q̄e sit p̄ua-
ta. et caritas de q̄
dicitur. hanc cari-
tatem et fac quic-
q̄o vis. et te pe-
di. i. radicata.

Sine omen-
daticis. h̄ quare
creditur omeda-
ticias h̄ris cū qui-
libet posset omen-
dare rem etiā vi-
ciosam. nā que cō-
mēdābi animo di-
cūtur neminē ob-
ligat. vt. ff. dī. cō-
trah. emp. ea q̄. h̄
dicas q̄ si quis re-
omendat in gene-
re non obligat. q̄
sed si in specie ob-
ligatur. vt. ff. dī.
evil. cōdīc. scīdū.
sed nec in genere
licitū est om̄dare
ex certa scītia re-
viciosa. vt extra
de seru. c. vīmo.
alio q̄n de colo te-
netur. vt. ff. dī. dī.
lo. q̄ venditor.

Propter cri-
minos. h̄z ap̄e
criminosos huerit
stitutio data. tñ
extēditur etiā ab
nō criminosos. q̄
nullus recipitur si
ne cōmendatiōis
līs sui ep̄i. vbi al-
iquid statuit ap̄e
impulsuā caulam
causa cessate non
id eo collat ostē. h̄
vbi aliqd ap̄e fina-
lē causa ē statutū
ibi si collat causa
cessat constitutō.
sic distinguunt. ff.
de dona. l. ii. s. vi.
q. i. si quis pre-
sbiter.

Si quis hor-
maxime q̄ idem ē
in alijs.

Si afflat⁹. h̄
qualiter p̄t alijs
clericus multo ep̄o trāsire ab religionē cū ei forte iuratus sit et obedi-
ens suis sit. et crimen ydolatrie sit nolle obedire. vt. viii. q. i. scīdū.
et vīto q̄ pegrinari nō p̄t sine licetia ep̄i. vt te. dī. v. non oportet.
et sepe bonū omittendū est. p̄pter meritū obedientie vt. xi. q. iii. qd ḡ.
cū etiā obediēdū sit licet multe qd p̄cipiat. vt. xxii. q. i. quid culpa
tūt. Itē cum clericus nō possit alienare res ecclī sue. ergo multo poti-
us scīp̄m nō p̄t alienare. cū p̄sonē digniores sint reb̄o. vt. xii. q. i. preci-
pīmus. et maior ē alienatio p̄sonē q̄ rei. vt. xvii. q. i. c. iii. sed dic q̄
excusat a delito instinctu sp̄us sancti sicut alijs. vt extra te diuīor. gau-
temus. xiii. q. v. dixit.

Dignior. tñ in tribō casib⁹ nō preiudicat priuata lex publice. nam
nuller licet ducatur lege dei non p̄t in iusto viro interare religionem.

celebrare qd iure preceptis et scrip-
tis detestatum est. Lex vero priuata
est que instinctu sancti spirit⁹ in
corde scribatur. sicut de quibusdam
dicit apostolus. Qui habent legem
dei scriptam in cordibus suis. et ali-
bi. Cum gentes legē non habeant
si naturaliter ea quæ legis sunt faci-
unt ip̄h sunt sibi lex. Si quis horum
in ecclī sua sub ep̄iscopo populi re-
tinet et seculariter viuit. si afflat⁹ spi-
ritu sancto in aliquo monasterio vel
regulari canonica. saluari voluerit
se. qui enim a lege priuata ducitur
nulla ratio exigit ut a publica lege
constringatur. dignior enim lex p̄-
uata q̄ publica. spiritus quidem dei
lex est. et qui spiritu dei aguntur le-
ge dei ducuntur. et quis est qui pos-
sit digne spiritui sancto resistere.
Quisquis igit̄ spiritu hoc ducit etiā
ip̄o ep̄iscopo suo contradicente eā liber
nostra auctoritate. Justo enim
lex posita non ē. sed ubi spiritus dei
ibi libertas. et si spiritu dei ducimini
nō estis sub lege.

Anōmicos autem regula-
res ad monasterium trans-
ire multis auctoritatib⁹
prohibetur. **V**nde in concilio e-
ducendi congregato sub. vii. gre-
gorio legitur.

Regulares canonici monachi fieri
Nihil abbas vel non debent
monachus canonicos regu-
lares a p̄posito p̄fessionis canonice
reuoicare atq̄ ad monasticū habi-
tum professiomis trahendo suscipere
audeat ut monachī fiant quamdiu
ordinis sui ecclesiaz inuenire quiue-
rint. in qua canonice viuēdo deo ser-
uire et animā suā saluare possint.

Oxxvij. q. ii. si q̄s oīugū. nec ipubes in iusto p̄fe. xx. q. ii. puella.
nec ep̄s iusto papa. ex dī. reg. c. licz. n̄ fallit regla intelligētes
Anōmicos. h̄ de pingitur tercia questio q̄ solvit. Q. iii.
Nollus. monachus. vt pores qui p̄funt ex te reg. c. licet.
monasterijs. extra te sta. mo. monachi.
Ecclīam. si. ex te vi. et ho. cle. tous. ex te relig. dī. c. inē q̄tuor.

* **R**egulares.
similiter clericus
in qua ecclīa est se-
mel intitulatus in
ea p̄petuo p̄seues-
ret. vt. lxx. dī. san-
ctoz. et. lxxi. dī.
clericos. vt enim
ait aplus. i. ea w
catōne in qua q̄s
vocatus est m ea
p̄petuo perseuerā-
bit. vt. xxi. q. i. c. i.

Mandamus.
lapsus. tunc
enim posset imo
coegeretur. vt. xx.
q. i. sicut.

Monachus.
h̄ osuevit intelligi
cū causa levitatis
trāsit. alias si trā-
sit ab aſpīcī vi-
tam bñ cogit ibi
stare. vt extra te
regularib⁹ licet.
sed manifeste ob-
stat ex dī. sta. mo.
cū nob̄. h̄ est re-
mota. vnto satis
creto q̄ si nō pe-
cīt levitā cogit
redire. nec obstat
ex. e. sane. q̄ ibi
dicit p̄mittas. et
sic ē dispensatio.

Memorialē.
non q̄ sit mona-
chus sed ratione
prioris maleficij.
vt. s. xcii. dī. p̄ci-
pīmus. sed mar-
tus qui transiuit
ad religionē reuo-
cat⁹ ab uxore sua
non fert cucullā.
vt. xxiiij. q. v. qd
too. et sic qñc p̄t
esse dispar habi-
tus. in eotez clo-
ro.

Statuimus.
districtoris
q. xx. q. iii. virgi-
nes. contra. extra
te regula. c. licz.
sed hoc dictio le-
uitatis soluit con-
trariū. et ē. si. C.
dī. offi. ma. mili. l.
penultima.

* **Q**uerit. inē
tentem questionem ponit magister. et illa dupliciter potest intelligi.
vno modo sic. an te monasterio possit fieri secularis ecclesia. vel sic an
monasterijs p̄nt p̄fici secularis clericī. dicas q̄ ex te monasterio nūc
h̄ fieri secularis ecclīa vt h̄ dī. nisi enormē viuat. tūc p̄nt monachi re-
moueri et instituti secularis canonici tñ cū auētate pape. vt ex te clē,
vel mo. relatiū. vol n̄ ita sit q̄ nō inueniantur alijs do ordine illo p̄ quos
possit locus ordinari. vt extra te relig. dī. inter. vel nisi ita sit q̄ alijs
non possit reformari locus ille q̄ p̄ canonicos. vt ex te sta. mo. cū
nob̄. q̄ est remota. ecclīa videt⁹ q̄ ep̄us licite possit te seculari ecclīa
facere regularē. vt extra te ec. edī. ad audiētiam. et. xvi. q. vii.

Si q̄s vult. Jo-

Querit ad alijs viatum. extra te relig. dī. ad hoc. sed nec p̄mutari

possunt ecclie mancipia extra te re. pmo. mancipia dari tamē possunt
pūato vt. xij. q. ii. ecclasticis. sic domus impatoris nō p̄t ouerti ad ali
os v̄sus. C. de pala. do. l. i. sed quid si monasterium destruitur nūquid
potest locus ille vel edificia monasterij ad alium v̄sus conuerti. sic p̄t
de lignis bene struere dormitorium vel aliū honestum locum vel etiā
in coqna sua p̄t ea conburere. de o. di. i. ligna. sed ad priuatos v̄sus
non p̄t conuerti.

locus aut̄ rema
net sacer licet di
ruptū sit edificiū.
ff. d. strati. emp.

Q uod sacra.
Vomā. sub
ripiuntur r. i. inua
dūtur. nā furtum
nō fit in re immo
bili. mīstī. v̄sus
ea. q. abolita.

Deponi. r. b
cum pena incipit
a criminē. vt. lx
xxi. di. dictum. se/
cū si a otumacia
q. tūc p̄mo esset
suspēndens.

M Onasterij.
biennū. dic
vt. s. xvij. q. ii. cō
saldus. et. c. si q̄s
mēgnitus.

Sit grauij.
simile. lxi. di. mira
mur. in fine. r. ff.
nau. ca. ita. l. vlti.
q. hac autem.

M Miles. forte
loqtur de militib⁹
apulie que tota ē
patrimonium be/
ati petri. vt. xciii
di. valte. et. x. q.
ii. relatum. vel
de illis qui facti
fuerant irregula/
res. sic. iij. di. les
geni.

Q uia ingre
diētib⁹. ou
tēdi. duplicit p̄t
enī alijs intrare.
vel cā. p̄bādi. vel
causa ouertēdi. r
ptestari debz q̄li
ter intret. vt. ex. d
reg. oſultū sum⁹.
et ex. de regu. c.
postulasti.

Testandi. q̄
enī i potestate al
terius ē nō p̄t te
stari. mīstī. quib⁹.
nō ē p̄missum fa
cere testa. in p̄n
tonare tū p̄t mor
tis cā de consenfu
patris. ff. de do.
filiaſſ familiis. et
etiā inter viuos.
vt. ff. e. si cā fili⁹.

clericus tū i potestate. p̄stitut⁹ p̄t testari. C. de epis. r cle. aut. presbi
teros.

Enīdem. cum non habeat filios. vt. j. e. si qua
teros.

Decretum est. C. de episopis et cle. auten. ingressi.

Perlatū ē. p̄ extortatō. nō tū illectam. vt. xx. q. ii. constituit.

Omnes. distinguij tū an lana an ifirma tet. vt. ex. de sepul. d. hīs

Ecōtra. beremite ḡ hīt apria qđ valet ad ea que no.

Six. q. i. qui vere.

extatib⁹. h̄ qđ si habet ascētētes. id vidi

batō. ff. de mōſſi. testa. nā et si. et qđ ascētēte nō p̄t qđ exhortare nisi

omiferit causam ingratisudinis. vt. in auten. vt. cū de ap. cognō. coll.

viii. q. ii. ad itē. C. de epis et cle. aut. p̄sbros. in h̄. h̄ aliud ē h̄ rōe nō

nachatus et fauore religionis. Item adhuc huic obstat. in aut. coll.
ix. vt nulli iubicū. qđ penul. v̄bi p̄t habet terciā p̄te bono. qđ filie que
detribuitur in mōsteriu. h̄ tō ē ibi qđ illo mūto fuit mōacha. Sed
quid si p̄mo fecit testamentū. v̄d̄. qđ p̄ ingressum monasterij rūpitur
quasi p̄ postumi agnatōnem. ecclia enim opatur postumo. vt extra te
p̄ba. in p̄ntia. in auten. do san. epis. q. sed h̄ in p̄nti addimus sanctio
ni. ff. de mūsto
rupē. testa. c. filio

Item p̄ capitib⁹ di
minutonē rumpit
tur testamētū. in
Ritu. quib⁹ mōis
rumpitur testa. q. i.
ii. Item iste dimi
nuitur capite qui
transit in alterius
potestatē. econ
tra v̄d̄. qđ teneat
testamētū quia
pro mortuō habe
tur sed in morte o
firmatur testamētū.
Itez legatū
non perit p̄ capi
tis diminutōnem.

ff. de ca. dimi. l
legatū. ab hoc di
co qđ rumpitur te
stamētū nisi pri
us reliquerit ali
quid mōsterio.

Via ingrediētib⁹ mōsteriu
outēdi ḡtā v̄terius nulla fit
testadī licētia. sed vt res eoꝝ eius
de mōsterij fint apta legis diffiniti
one diffinitū ē. Itē greg. cipria
no diacono. Post mōsterij igre
sū etiē mōsterio oia sunt oferenda

Erlatū est ad nos petromillaz
noie de puincia lucanā pro
genitaz. p̄ extortatōnē agnelli epis
fuisse conuersam. resq; suas omnes
qđ h̄ē potuit licz iure fibi potuissent
opere nō eas eidē mōsterio i qđ i
gressa ē etiā specialit donatōis titu
lo otulisse. Ecōtra paul⁹ prim⁹

heremita in testamētō colobiū suū
athanasio alexandrino epo reliquit
tunicā vero beato anthomio. Sz ali
ud ē de hīs qui monasterij mōgref
si se et sua tradiderūt. aliud de hīs
qui solitaria vīta ducentes se nulli
ecclie tradiderunt. illi semel tradita
nulli tradere p̄t. isti nulli oblata li
bere testari valēt. Itē in auten.

Si qđ mulier aut vir mōsticaz
vīta elegit et itauerit mōa
steriu liberis nō extantib⁹ mōsterio
qđ ingreditur res eius opere iu
bem⁹. et si p̄sona liberos habena
antequam de rebus suis inter eos dispo
nat mōsteriu intret. liceat ei postea
inter eos diuidere legitima portōe
nulli diminuta. et qđ eis nō dederit
mōsterio opere. Sz si omnem sub
stantiā inter filios diuidere voluerit
sua p̄sona filijs onumerata partem
fibī retineat qđ mōsterio opere debe
at. Sed si post ingressum moriatur
anteqđ int̄ eos diuidat filijs legitimā

greffu factū esset monasterij. dico ḡ v̄fructum non remanere apud
illū. alij contradicunt. ar. C. de v̄fructi. l. vlti.

Dividere. sed qualiter testatur vel disponit ista p̄sona to rebus
alienis. contra illud in institu. quib⁹ non est p̄missū facere testa. in p̄n
ci. sed dic qđ hoc ex quadam benignitate permititur a iure. ne eccl
esiā vīteatur aliquem velle circumuenire ppter res suas. pterea vīta
qđ qñq; aliquis disponit to rebus alienis ut mater que transīt ad secū
das nupcias testari potest to rebus priorum filiorum et disponere ins
ter ipsos. vt. C. de secundō. nup. femme. q. vltimo.

Legitima. i. tercia vel medietas fm numerū filioꝝ. C. de mōſſi.

Compatere. ne sit onerosus mōsterio. testa. autē. nouissima.

Nonc autem cessans te. id est si cessauerit iudicium qui morte preueniatur est. et sic non obstat. sed e. l. px. quidam tamen intellexerunt quod hic de cui vere factus esset monachus. proximam legem interligunt cum adhuc est in probatione.

Non licet ingratitudinis ecce quod ingratitudo abuletur per ingressum monasterij. similiter irregularitas. ut. lvi. dicitur. cum enim

alias monachus sit prefectus non requiriatur in eo omnimoda regularitas. ut. lxvi. q. i. legi monachatus emit omniem maculam abstergit.

in autem de monachis. i. p. ar. tne quod non tollat irregularitas. lv. vi. p. c. i. q. vii. c. n. Q. i.

Quod ita annos. aut est adulatus qui intrat monasterium aut impubes. si adulatus et sponte iterat exire non poterit. ut. j. e. q. i. puerelle. et. q. n. c. i. et. i. si inuitus intrat exire potest. ut. j. e. q. i. sicut nisi appetere aliquam culam inuitus intraret. ut. b. d. si ille. et. xii. q. i. placuit. si impubes iterat aut ab alio ponitur in monasterio aut per se intrat. si ab alio ponitur in monasterio et ipse non consentit potest egredi quod voluerit. ut. j. e. q. puerelle. et. q. n. presens. Si vero olsentit cum ab alio ponitur in monasterio tenet licet si fuit ille qui fit ante annos bisserationes non teneat inde tamen existere non potest. ut. j. e. q. i. puerelle. et. q. n. extra regulam. cum simus. licet quodam dixerit quod in pubertate sufficiat sola parentis voluntas adhuc ad hunc districtum petit.

Chic primum queritur. si in puericie traditi annis cogantur religiosis propriebus tenere. Secundo si propter voluntatem pentu tonsuram vel religiosis vestem quis in puericia accepit an possit sibi detrahi an non.

Tertio quod propter voluntatem pentu tonsuram vel religiosis vestem quis in puericia accepit an cogatur ea retine an non.

Quarto si ab uno monasterio in aliud districtum licet alicui trahire.

portone percipient reliqua substantia monasterio optente. In autem

Nunc autem cum monachus factus esset hoc ipso res suas omnes obtulisse videatur si prius testatus non sit. Exinde iudicatio eius

cessante lege disponetur ut si liberos habet quos aut nichil aut minus legitima portione quoque modo donandi titulo otulerit eatenus substantie monasterio destinata detrahatur. ne quid contingat circa liberos iniquum. Item ex nouella.

Non licet pentibus liberos vel liberis pentes ab hereditate sua repellere monachos factos. quamvis dum laici fuerat in causaz igratitudinis incident. Item.

Non licet parentibus liberos suos ad solitaria vitam transentes abstrahere de monasterio.

Incipit causa vicefima.

Vo puericie annos agentes a pentibus monasterio editi sunt. vñ iuit alter spontaneus cucullam induit. ad annos pubertatis venientes inuit ad secularem militem reddit. spontaneus monasterium districtius petit.

Chic primum queritur. si in puericie traditi annis cogantur religiosis propriis tenere. Secundo si propter voluntatem pentu tonsuram vel religiosis vestem quis in puericia accepit an possit sibi detrahi an non. Tertio quod propter voluntatem pentu tonsuram vel religiosis vestem quis in puericia accepit an cogatur ea retine an non. Quarto si ab uno monasterio in aliud districtum licet alicui trahire.

extraibi a patre vel tutori. ut. j. q. i. puerella. hoc tamen scias quod sum. h. si domini capax est ingressus monasterii hunc per se suum per auctoritatem pris dummodo non fuerit coactus ammodo non potest esse licet non puererit ad annos pubertatis. qui cum tali capaces se potest obligare diabolo. ut ex de dilectione pueris multo fortius deo. Itē cum in matrimonio carnali malitia supplet etatem. ut ex de despon. ipso. d. ill. g. et in spuiali. greg. refert in dialo-

go de quodam pueru nouemque quod nutricem suam gaudi auit. alij dicunt quod nemo obligatur voto ante legitimam etatem.

co. pma.

Quod intra annos puericie traditi cum adulti

fuerint liberū habeant arbitriū manēdi vel discedēdi pbatur auctoritate octae finodi in qua sic statutū est. **Virginitatis professo quo**

Est Irma tpe firma esse incipiat

aūt tūc erit professo virginitatis ex quo adulta iam etas esse ceperit et que solet apta nuptiis depurari ac profecta. **S**i virginitatis professo tunc esse firma incipit cum etas cepit esse adulta et religionis professo. tūc demū debet esse firma cum ad adultā et atē puentū fuerit. sed

bīc de illa professione agitur que in annis puericie proprio arbitrio deo offertur quam non sicut mat pentū con-

sensus. Ceterum quod a pentibus deo offertur professo iniuriam suarū oportet. **Vnde scribit greg. ad augustinū angloz epm.** **P**ro liceat de monasterio egredi quod per vel mater in infra annos infante ibi fecerit

Addidistis adhuc ordinari.

Go si pater vel mater filiū filiarū ve intra septa monasterij in infatia annis sub regulari tradiderint disciplina. utrum liceat eis postquam ad pubertatis moleuerint annos egredi et matrimonio copulari. hoc omnino devitamus. qui nefas est ut oblatis a parentibus deo filiis voluptatis frenū relaxetur. **I**tem ex ocilio toletano. iii. **A**ut propria professo a puericie.

Mater. videlicet quod possit mater tradere filiū suū rea ligioni. ut. j. e. q. euq. quod non videlicet cu non habet ipsum in possessione. s. femme. legas g. vel. p. et.

Secundum infatia. id ē puericie.

Dubitatis. s. xxviii. d. de his. s. e. h. loquitur de secula.

Deuita. r. m. ex istis. c. suis multo quodam scisma erat. s. fui et dicunt sufficere solā oblastō p̄tis ad h. ut quod monachus fiat.

ut ex de reg. significat. et. c. ad h. s. eis obuiat. j. e. il-

lub. et. e. c. cum simus. h. itē diligas ista. c. qn in adulta etate obseruit. et sic iterptat ea cle-

Mona rum chū. deuotō et filiī spontanea professo. p. se.

Ovicūq. ob tulit. sola